

РЕШЕНИЕ

№ 5026

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5522** по описа за **2020** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение (без номер и дата), постановено по н.а.х. дело №17798/2017 г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 97^{ММ} състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 14-5285-000991/24.07.2014 г., издадено от началника на група към „Пътна полиция“-СДВР, с което на основание чл.315, ал.1, т.1 от Кодекса на застраховането (отм.), за нарушение на чл.315, ал.1 ЗДвП, на Е. С. В. е наложена санкция: „глоба“ в размер на 400 лева.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението, е оспорено от Е. С. В., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата с доводи за изтекла абсолютна давност и за неправилно посочване на нарушената правна норма в АУАН и НП.

В о.с.з. пред АССГ касаторът, чрез пълномощника си-адв.П. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Приетата за установена по делото фактическа обстановка от СРС е, че на 20.02.2014 г., около 14,50 ч., в [населено място], по [улица], на кръстовището с [улица], с посока на движение към Околовръстен път, Е. В. управлява л.а. „Ауди 90“, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на М. С., без сключена застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, с което нарушил чл. 315, ал. 1 от КЗ (отм.).

За констатираното нарушение св. Я., на длъжност младши автоконтрольор към СДВР е съставил АУАН № Т398757 от 20.02.2014г.

Въз основа на АУАН е издадено НП № 14-5285-000991 от 24.07.2014 г., от началник група при СДВР - отдел ”Пътна полиция”, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 315, ал. 1, т.1 КЗ (отм.), глоба в размер на 400 лв., за нарушение на чл. 315, ал. 1 от КЗ (отм.).

При така приетата за установена фактическа обстановка, СРС обусловил изводи, че НП е издаден при липса на допуснати съществени процесуални нарушения и при правилно приложение на материалния закон.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. К. контрол за правилност на решението, осъществяван от административния съд, е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, за които следи служебно. СРС не е допуснал съществено процесуално нарушение-чл.348, ал.1, т.2 от НПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на касатора в настоящото производство. АС-София град не може да подменя вътрешното убеждение на контролирания съд по фактите, включени в предмета на доказване. К. съд може да контролира само начина на формирането, но не и съдържанието на вътрешното съдийско убеждение, поради което и не може да прави своя преценка на събраните доказателства и да изгражда въз основа на тях нови фактически изводи, след като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото, които биха обусловили връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. В случая, въззивната инстанция, като съд по фактите и по правото, е събрала необходимите за изясняване на делото доказателства и не е допуснала процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН или процесуално нарушение, изразяващо се в игнорирането на относими доказателства, или недостатъчната преценка на някои от доказателствените материали за фактите, включени в предмета на доказване. Фактическите констатации са направени след

анализ на събраните по делото доказателства- съдържащите се в преписката, както и гласните доказателства, съдържащи се в показанията на свидетеля Я. Я.. Наличната доказателствена маса, е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на В..

Неоснователни са доводите в касационната жалба, че не е посочена правната норма, която е нарушена в АУАН и в НП. Обосновано и мотивирано СРС е преценил и посочил, че разпоредбата на чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ е санкционна норма, която определя размера на санкцията за нарушение на някоя от хипотезите на чл. 315, ал. 1 от КЗ. В съответствие с материалния закон са и изводите на СРС, че установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна състава на административно нарушение на чл. 315, ал. 1, предл.2 от КЗ. Тази норма вменява в задължение на водачите на МПС да имат сключен и действаш договор за задължителна застраховка "ГО". В случая безспорно е установено, че касаторът е управлявал автомобил без сключена задължителна застраховка "ГО", с което е осъществил от обективна и субективна страна съставът на административно нарушение по чл. 315, ал. 1, предл. 2 от КЗ.

Въпреки горе изложеното, налице е основание за отмяната на въззивното решение и потвърденото с него НП, по следните съображения:

Касаторът е наказан нарушение, което е извършено на 20.02.2014 г.

Преpraщащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго”. Безспорно давността, изключваща наказателното преследване е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. /Тълкувателно постановление № 1 от 27.02.2015 г. на ВКС по тълк. д. № 1/2014 г., ОСНК и ОСС на Втора колегия на Върховния административен съд/

В конкретния случай абсолютната давност от 4 години и 6 месеца-чл.81, ал.3, вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК / изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./ е изтекла на 20.06.2018 г. Делото пред въззивната инстанция е било образувано още на 23.10.2017 г. и е разпределено на 97-ми състав. Насрочено и проведено е само едно о.с.з. на 16.04.2018 г., а решението е постановено след като абсолютната давност вече е била изтекла, което е станало на 20.06.2018 г., и е довело до изключване на административно-наказателното преследване.

Съгласно разпоредбата на чл. 79, ал. 1, т. 2 от НК, вр.чл.11 от ЗАНН административнонаказателното преследване се изключва при изтичане на предвидената в закона давност. Изтекъл е определен, изрично лимитиран срок, след който законодателят приема, че поради твърде закъснялото във времето административнонаказателно преследване, се губи смисъла на неговото предупредително и възпитателно въздействие върху дееца и върху останалите граждани на обществото. Заличават се наказателноправните последици от извършеното деяние.

С оглед на изложеното, като е потвърдил при изтекла абсолютна давност НП, вместо да го отмени, СРС е допуснал релевираното с касационната жалба нарушение. Решението на СРС заедно с потвърденото с него НП, се отменят.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.2 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение (без номер и дата), постановено по н.а.х. дело №17798/2017 г. по описа на Софийски районен съд, с което СРС е потвърдил Наказателно постановление № 14-5285-000991/24.07.2014 г., издадено от началника на група към „Пътна полиция“-СДВР, с което на Е. С. В. е наложена санкция: „глоба“ в размер на 400 лева, на основание чл.315, ал.1, т.1 от Кодекса на застраховането (отм.), за нарушение на чл.315, ал.1 ЗДвП, вместо което постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 14-5285-000991/24.07.2014 г., издадено от началника на група към „Пътна полиция“-СДВР, с което на основание чл.315, ал.1, т.1 от Кодекса на застраховането (отм.), за нарушение на чл.315, ал.1 ЗДвП, на Е. С. В. е наложена санкция: „глоба“ в размер на 400 лева.

Прекратява съдебното административнонаказателно производство.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.